

Σμύρνη 1922: ο κοινός λόγος

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Τα κείμενα τούτα μεταφέρουνε στο χαρτί περιστατικά μεγάλα, μικρά και παραμικρά με κοινό εφόδιο το λόγο των κοινών ανθρώπων – μια πράξη ζωντανή και τέλεια. Η κοινή αυτή απαραίτητη τελειότητα της στιγμής έχει αυξημένη σημασία επειδή ακριβώς είναι κοινή, επισημαίνει κάποια πραγματικότητα κοινή. Εδώ η πραγματικότητα είναι πόλεμοι, πείνες, προσφυγίες, καταδρομές, το κάθε περιστατικό διαγράφει και μυριάδες άλλα, ζωές, περιοχές ολόκληρες.

Εξάλλου ο κοινός τούτος απλός καθόλου απλοϊκός λόγος έχει στερεές αρχαίες αρετές, πρώτη και κύρια όπως στήνει τον εαυτό του ο ιστοριστής και παθώς στο κέντρο της αφήγησης μα και σε απόσταση, βλέπει και φωτίζει όραμα έτοιμο, αποτυπωμένο μέσα του καθαρά, η μετάδοση ταυτόχρονη επίσης καθαρή. Άκρα οικονομία σε σχόλια, η φυσική, κατασκευή, αφίνει (sic) έξω φαίνεται αυτόματα, στη λήψη και στη μετάδοση κάθε παρένθεση, άλλη αρετή κι αυτή. Κι όπου η αφήγηση γίνεται μονότονη, αργή, πάλι ακολουθεί με υπομονή όσα συμβαίνουν αργά, μονότονα δε μακραίνει με λόγια – πουθενά κούφιος ηρωισμός, κούφιος πόνος. Αυτά συνιστούν γνησιότητα. Που δεν είναι παρμένη απ' τη ζωή, παρά είναι ζωή αυτούσια, όπως την προεκτείνει ο κοινός άνθρωπος κι ο λόγος του αν προλάβει, πρώτο χέρι.

Στα γραμμένα διορθώθηκε η ορθογραφία, περικόπηκε καμιά επανάληψη, ασυναρτησία από κείμενα που βαρύνουνε (sic) κάθε χειρόγραφο στην πρώτη του μορφή. Εδώ είναι όλα πρώτη και τελευταία μορφή. Δεν έχει προστεθεί πουθενά ούτε λέξη. Τα προφορικά διατηρούνε ίσως τυποποιημένο ύφος, ρυθμό και κεινού που κατάγραψε. Και το μαγνητόφωνο λίγο-πολύ τυποποιεί. Κριτήριο άλλο δεν υπάρχει.

από την εισαγωγή του βιβλίου
Έλλη Παπαδημητρίου

Δε θα σας κουράσω μ' επιμέρους ιστορικές περιγραφές. Θα σταματήσω και θα επιμείνω σ' ένα σημείο φριχτό κι απάνθρωπο, καμωμένο απ' τον άνθρωπο. Θα αναφερθώ στη Μικρασιατική Καταστροφή. Και δε θα πω για το πώς έγινε, ποια τα αίτια, ποιοι φταίγανε και γιατί. Σας παρακαλώ να με συγχωρέσετε, γιατί δε θα 'μαι τόσο ιστορικός όσο θα το θέλατε. Μα πιστέψτε με, δεν το θέλω να σας δείξω το σαρανταπληγιασμένο πρόσωπο της Ιστορίας. Σας μάζεψα εδώ γύρω απ' το σαρανταπληγιασμένο κορμί του ανθρώπου και τη λαβωμένη ψυχή του. Σας μάζεψα τώρα, ύστερα από τόσα χρόνια και θέλω να πονέσετε και σεις, γιατί πιστεύω στη δύναμη του πόνου, γιατί ο πόνος είναι η αρχή της δημιουργίας και κοντεύει ώρα μεσημέρι...

Αύγουστος 1922. Ημέρα Παρασκευή. 26 του παλιού ημερολογίου. Ώρα απόγευμα. Σμύρνη. Τώρα πια τα πράγματα είναι καθαρά. Δεν υπάρχει καθόλου μέτωπο. Όλοι υποχωρούν. Οι τροπαιοφόροι, οι νικητές, ηττημένοι και τρισάθλιοι επιστρέφουν, επιβιβάζονται στα πλοία και φεύγουν. Σαν όνειρο, που ήρθε η μέρα και διαλύθηκε.

Απόσπασμα από διάλεξη σε εκδήλωση για τη Μικρασιατική καταστροφή
Γιώργος Δεληγιάννης

Κείμενα:

Έλλη Παπαδημητρίου
Γιώργος Δεληγιάννης
Κ.Χ. Μύρης

Σκηνοθεσία:

Χρήστος Θεοχαρόπουλος

Παίζουν (αλφαβητικά):

Λίνα Γιαννοπούλου
Παύλος Δρακούλης
Αθηνά Κιουρτίδου
Μαρία Κωτούλια
Κατερίνα Μίχα
Μερόπη Πανταζίδου
Στέλα Σιτά
Αντώνης Χατζηζήσης

Σχεδιασμός φωτισμών:

Νίκος Θεοχαρόπουλος

Καλλιτεχνική Διεύθυνση:

Λάμπρος Γιώτης

Διάρκεια παράστασης:

75'

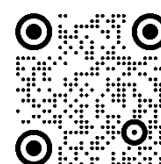
2023-2024

Από τη θεατρική ομάδα

Όμικρον

Πληροφορίες

σχετικά με τα θεατρικά
εργαστήρια που λειτουργούν
στον «Παλμό» μπορείτε να
βρείτε σαρώνοντας στο κινητό
σας τον παρακάτω κωδικό

ή πληκτρολογώντας
την παρακάτω διεύθυνση:
www.palmos.info